

ไม้เป็นวัสดุก่อสร้างที่สำคัญอย่างหนึ่ง มีประวัติการใช้ที่ยาวนานมาก ในปัจจุบันยังคงมีบทบาทที่สำคัญในการใช้ก่อสร้างตัวอาคารบ้านเรือน ใช้เป็นไม้แบบเสาเข็ม ทำรั้ว ทำไม้อัดและอื่น ๆ ไม้ถูกใช้ในด้านการก่อสร้างมากที่สุด ประมาณร้อยละ 35 เท่านั้นที่ใช้ประโยชน์ทางอื่น เช่น ประติษฐานกรรมไม้ ทำลัง กอรถ ต่อเรือ เป็นต้น ป่าไม้ซึ่งเป็นแหล่งที่เกิดของไม้พบอยู่ทั่วทุกภาคและเกือบทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดที่อยู่รอบกรุงเทพฯ คือ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครปฐม พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี และกรุงเทพฯซึ่งไม่มีป่าไม้ ชนิดของพันธุ์ไม้มีมากมาย โดยทั่วไปมักจะจำแนกเป็นไม้สักพวกหนึ่ง และพวกที่ไม่ใช่ไม้สักอีกพวกหนึ่งซึ่งเรียกว่าไม้กระยาเลย ไม้กระยาเลยที่สำคัญมีอยู่ราว 50 ชนิด

4.1 ไม้ที่ใช้ในการก่อสร้าง

ไม้ที่ใช้ในการก่อสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้ที่ผ่านการแปรรูปแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญทางกายภาพของไม้ที่ใช้สำหรับก่อสร้างคือ ความแข็งแรงและความทนทาน ในตลาดทั่วไปตั้งแต่เคิมมา ได้แบ่งไม้ตามคุณสมบัติเป็น 2 ชนิด คือ ไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อนหรือไม้ยาง ซึ่งเป็นตลาดแบ่งที่หลวมและไม่มีขอบเขตแน่นอน เมื่อปี 2517 กรมป่าไม้ได้วางกฎเกณฑ์แบ่งแยกเนื้อไม้ออกเป็น 3 ประเภท คือ ไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้อแข็งปานกลาง และไม้เนื้ออ่อน สำหรับใช้เป็นมาตรฐานในการใช้ก่อสร้างอาคารในสังกัดของกรมป่าไม้ การแบ่งนี้ ได้ถือเอาค่าความแข็งแรงในการค้ำ (Modulus of Rupture of Bending) ของไม้แห้ง (ไม้ที่มีความชื้นต่ำกว่า 16%) และความทนทาน (Durability)

ของไม้ตามธรรมชาติเป็นเกณฑ์⁷

ดังนี้ :

	ความแข็งแรง (กก./ซม ²)	ความทนทาน (ปี)
ไม้เนื้อแข็ง	สูงกว่า 1,000	สูงกว่า 6
ไม้เนื้อแข็งปานกลาง	600 - 1,000	2 - 6
ไม้เนื้ออ่อน	ต่ำกว่า 600	ต่ำกว่า 2

ความทนทานตามธรรมชาติ หมายถึง ความทนทานตามธรรมชาติของไม้ก่อนการปลวกและการผุ กรมป่าไม้ยังได้กำหนดการระบายน้ำยา เพื่อเพิ่มความทนทานของไม้เนื้อแข็งปานกลางและไม้เนื้ออ่อน ตามประเภทของการใช้งานและชนิดของน้ำยาที่อาบ โดยคิดน้ำหนักตัวยาเป็นกิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตรของไม้ ซึ่งจะต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่าขนาดดังนี้ คือ

	ยาประเภทน้ำมัน (กก./ม ³ ของไม้)	เกลือละลายน้ำมัน (กก./ม ³ ของไม้)	เกลือละลายน้ำ (กก./ม ³ ของไม้)
ใช้ในร่ม	-	-	5.6
ใช้กลางแจ้ง	96.0	4.8	8.0
ใช้ในที่แฉะชื้น	128.0	6.4	12.0
ใช้ในน้ำจืด	192.0	10.0	16.0
ใช้ในน้ำทะเล	320.0	-	24.0

จะเห็นได้ว่า ไม้บางชนิดมีความแข็งแรงพอ แต่ความทนทานต่ำกว่าที่กำหนด จึงไม่จัดอยู่ในประเภทไม้เนื้อแข็ง ในนัยกลับกัน ไม้ที่มีความทนทานสูงเข้าในลักษณะไม้เนื้อแข็ง แต่มีความแข็งแรงน้อยกว่าไม้เนื้อแข็งเช่นกัน สำหรับ

⁷กรมป่าไม้, หนังสือที่ กส. 0702/6679.

กรณีแรกสามารถปรับปรุงคุณภาพของความทนทานได้ด้วยการอาบน้ำยาตามที่กำหนด ซึ่งได้
มีการพิสูจน์แล้วว่าไม้ที่ผ่านการอาบน้ำยาแล้วมีความทนทานดีมาก ทางราชการจึงพยายาม
ส่งเสริมให้ใช้ไม้อาบน้ำยา เพราะเป็นการช่วยยืดอายุการใช้งานของไม้ซึ่ง เป็นการ
ประหยัดทรัพยากรป่าไม้ในทางอ้อม การอาบน้ำยาไม้เริ่มเมื่อ 50 ปีก่อน ในสมัยนั้น
ใช้น้ำมัน Creosote อาบไม้หมอนรถไฟ ซึ่งมีข้อไม้ดีคือไม้ที่อาบน้ำนั้นแบบนี้มีน้ำมันสีค่า
ไหลซึมและมีกลิ่นเหม็น ในปี 2508 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้ตั้งโรงอาบน้ำยาชนิด
ผสมน้ำเป็นแห่งแรก ต่อมาโรงงานเอกชนตั้งอีก 3 ราย การอาบน้ำยาแบบนี้ไม่มีข้อ
เสียเหมือนกับแบบน้ำมัน Creosote แต่ปรากฏว่ายังไม่ค่อยได้รับความนิยม ทางองค์
การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้แก้ไขในกลางปี 2518 โดยการขายไม้แปรรูปกระยาเลยที่ใช้
ในการก่อสร้างให้แก่ประชาชนเฉพาะไม้ที่อาบน้ำยาแล้วเท่านั้น⁸

ถ้าไม่มีการอาบน้ำยาแล้ว ไม้ที่ขบเสมอนั้น จำแนกได้ ดังนี้

ไม้เนื้อแข็ง (เรียงตามลำดับความแข็งแรง)

1. บุนนาค	9. หลุมพอ	15. รั้ง
2. ชาก	9. ตะเคียนหิน	16. ชัน
3. ตะแบกเลือด	10. เสียงมัน	17. ประดู่
4. กะพี้เขาควาย	11. กันเกรา	18. แคนทราย
5. เค็ง	12. เคี่ยมคนอง	19. แดง
6. เขลียง	13. กะดินพิมาน	20. พลวง
7. คีนนง	14. ชานาง	21. รกฟ้า

⁸ อำนวย คอวนิช 2519. "บทบาทของ อ.อ.ป.ในค่านอุตสาหกรรมป่าไม้"
ที่ระลึกวันสถาปนากรมป่าไม้ ครบรอบ 80 ปี

22. มะค่าโมง	28. เฉียงพำนางแอ
23. มะค่าแต้	29. ตะเคียนทอง
24. ตะแบกใหญ่	30. มะขาง
25. ตะเคียนราก	31. ยมหิน
26. เหียง	32. กะโดน
27. สะทิต	33. สัก

ขนาดมีความแข็งแรง 2,293 กก/ชม.² ความทนทาน 15 ปี

ตะเคียนทองมีความแข็งแรง 1,170 กก/ชม.²

ไม้เนื้อแข็งปานกลาง (เรียงตามลำดับความแข็งแรง)

1. สนสองใบ	9. ยมหอม
2. ชุมแพรก	10. เฝิง
3. นนทรี	11. มะม่วงป่า
4. สาย	12. ช้อ
5. หว่า	13. ตาเสือ
6. ไข่เขี้ยว	14. กะทอน
7. ยางนา	15. จำปาป่า
8. ยาง	16. กะบาก
	17. ก้านเหลือง

ไม้เนื้ออ่อน

	มะยมป่า	สมพง	ปอชิงไก่อ	
ไม้ที่ปรับปรุงความทนทานแล้วเป็นไม้เนื้อแข็ง				
ทอบัง	ยวน		มะม่วงไข่แลน	สมอไทย
โอบ	ปู่เจ้า		มะแฟน	เกว้า
ตะคร้อ	หามทราย		พะวา	อ้ายกลิ้ง
ชะเงาะ	หลังคำ		ยุง	ส้มม่วงช้าง

กะบก	กาลอ	กะทังหัน	สนสามใบ
กะเจียน	ตะปุนคำ	ตะเคียนหนู	กะเบาสิง
กั้งหัน	มะปริง	พฤษ	

ไม้ที่มีความแข็งแรงปานกลาง (600 - 1,000 กก/ซม²) แต่มีความทนทานน้อยกว่า 2 ปี

ยางพารา	ขนุนป่า	เคยหนาม	สะตอ
ทองจิง	สยาขาว	คุ่มเตน	ป่อแดง
จันทน์ป่า	จิกนม	ทุเรียน	

ไม้ที่ใช้ในงานก่อสร้าง แบ่งตามลักษณะของงานที่ใช้ได้เป็น 5 ประเภท คือ

- (1) งานก่อสร้างทั่วไป
 - (2) พื้น
 - (3) บันได
 - (4) ฝาและเพดาน
 - (5) วงกบและบานประตูหน้าต่าง สำหรับงานก่อสร้างทั่วไปยังแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด คือ งานก่อสร้างรับแรงมาก งานก่อสร้างรับแรงปานกลาง และงานก่อสร้างรับแรงน้อย
- ไม้ที่ใช้ภายนอกอาคารสำหรับงานก่อสร้างรับแรงมาก และงานก่อสร้างรับแรงปานกลาง จะต้องใช้ไม้เนื้อแข็ง โดยเฉพาะไม้ก่อสร้างรับแรงมากควรใช้ไม้ที่มีความแข็งแรงมากกว่าไม้ตะเคียนทอง สำหรับงานก่อสร้างรับแรงน้อยควรใช้ไม้เนื้อแข็งปานกลางอาบน้ำยา ไม้ที่ใช้ภายในจะต้องเป็นไม้เนื้อแข็งในงานก่อสร้างรับแรงมาก เป็นไม้เนื้อแข็งปานกลางอาบน้ำยาในงานก่อสร้างรับแรงปานกลาง และเป็นไม้เนื้ออ่อนในงานก่อสร้างรับแรงน้อย ไม้พื้น ถ้าใช้ภายนอกจะต้องเป็นไม้เนื้อแข็งหรือไม้เนื้อแข็งปานกลางอาบน้ำยา - ถ้าใช้ภายในจะต้องเป็นไม้เนื้อแข็งปานกลาง สำหรับบันไดจะต้องใช้ไม้เนื้อแข็งปานกลางเป็นอย่างน้อย ไม้ที่ใช้ทำวงกบและบานประตูหน้าต่าง จะต้องเป็นไม้เนื้อแข็งปานกลางก้วย ส่วนฝาและเพดานนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ไม้ที่มีความแข็งแรงมาก ไม้ที่ใช้ในส่วนข้าง ๆ ของงานก่อสร้างเหล่านี้ นอกจากจะต้องมีความแข็งแรงและความทนทานตามความต้องการของงานแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการบิคตัว เช่น ควรหลีกเลี่ยงการใช้ไม้สับซึ่งบิคตัวได้ง่าย ในกรณีที่ใช้เป็นไม้พื้น วงกบและประตูหน้าต่าง ต้องใช้ไม้ที่มีความทคตัว

น้อย ไม่ควรเกิน 3%

ไม้ที่ไม่ต้องอาบน้ำยาที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน สำหรับงานก่อสร้างทั่วไปรับแรง
มากได้แก่ ไม้เคี่ยม เหยียง พลวง ตะเคียนหิน ตะเคียนทอง หลุมพอ ตะแบก
เต็ง ริง ประดู่ ชัน รกฟ้า สักหิน แดง มะค่าโมง สำหรับงานก่อสร้างรับแรง
ปานกลาง ได้แก่ ไม้ยมหิน เคี่ยม ตะเคียนหิน ตะเคียนทอง หลุมพอ ตะแบก
เต็ง ริง ประดู่ ชัน พยอม สัก รกฟ้า แดง มะค่าโมง สักหิน สำหรับ
งานก่อสร้างที่รับแรงน้อยภายในได้แก่ ไม้ตาเสือ กะบาก ยาง ติ่ง ริง สะทิต สยาแคง
สยาขาว พะนอง สัก ส่วนภายนอกได้แก่ ไม้รัง ไม้สัก จะเห็นได้ว่านิยมใช้ไม้
เนื้อแข็งบางอย่าง เช่น ไม้รัง สัก ในงานก่อสร้างรับแรงน้อยซึ่งความจริงแล้วไม่มี
ความจำเป็น

ไม้แบบนิยมใช้ไม้กระบากหรือไม้ยาง ส่วนเสาเข็มเป็นพวกไม้เบญจพรรณไม้มี
การระบุนิด เนื่องจากความแข็งของเนื้อไม้ไม่มีความสำคัญในการใช้ทำเสาเข็ม
การซื้อขายไม้ก่อสร้างโดยทั่วไปเรียกตามขนาดของไม้ โดยคิดความหนาและความกว้าง
เป็นนิ้ว ความยาวเป็นเมตร และปริมาตรคิดเป็นลูกบาศก์ฟุต ขนาดความยาวที่หาได้
ง่ายคือยาว 2.00 เมตร ถึง 6.00 เมตร โดยเพิ่มทีละ 0.50 เมตร

4.2 ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้เป็นแหล่งที่มาของไม้ ลักษณะและปริมาณของทรัพยากรนี้จึง
มีบทบาทที่สำคัญมาก เพราะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงและการเปลี่ยนแปลง
ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษามูลค่าความจริงของ
ทรัพยากรป่าไม้

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณ 152.4 ล้านไร่ หรือราวร้อยละ
43 ของเนื้อที่ประเทศ แต่เนื่องจากการบุกรุกทำลายของราษฎรจึงมีพื้นที่เพียงครึ่งสภาพ
เป็นป่าไม้เพียง 112 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 35 ของเนื้อที่ประเทศเท่านั้น

ในระหว่างปี 2504 ถึงปี 2516 ป่าไม้ถูกทำลายเฉลี่ยปีละ 2.5 ล้านไร่ ตั้งแต่ปี 2516 ถึงปี 2519 ป่าไม้ถูกทำลายราว 3 ล้านไร่ ป่าไม้ที่สำคัญของประเทศไทยมีอยู่ 2 ประเภท คือ ป่าดงดิบและป่าไม้ดงดิบ ป่าดงดิบมีประมาณ 1 ใน 3 ของเนื้อที่ป่าทั้งหมด มีมากในภาคใต้ ภาคตะวันออก และตามที่สูงในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนป่าไม้ดงดิบมีอยู่ทั่วไปในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ 42% ของเนื้อที่ป่าทั้งหมดอยู่ในภาคเหนือซึ่งเป็นภาคที่มีป่าไม้ที่มีค่าสูงที่สุดเนื่องจากมีไม้สัก และประมาณ 31% อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีก 15% และ 12% อยู่ในภาคกลางและภาคใต้ตามลำดับ⁹ แต่สำหรับปริมาณไม้ท่อนหน่วยพื้นที่ ไม้ทางภาคใต้สูงที่สุด รองลงไปคือภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

ไม้ที่ท่อนอกจากป่า เป็นไม้สักเกือบร้อยละ 10 ส่วนไม้กระยาเลยนั้น ไม้ยางมีปริมาณท่อนอกมากที่สุด ประมาณร้อยละ 30 ของไม้ทั้งหมด (ในปี 2516, 2517, 2518 เป็น 34%, 27% และ 30% ตามลำดับ) ชนิดอื่น ๆ ที่รองลงไปได้แก่ ไม้กระบาก, เต็ง, รัง, ตะเคียนทอง, แดง, ตะแบก, มะค่าโมง, สยา, พดุง, เหียง, ประดู่ ฯลฯ

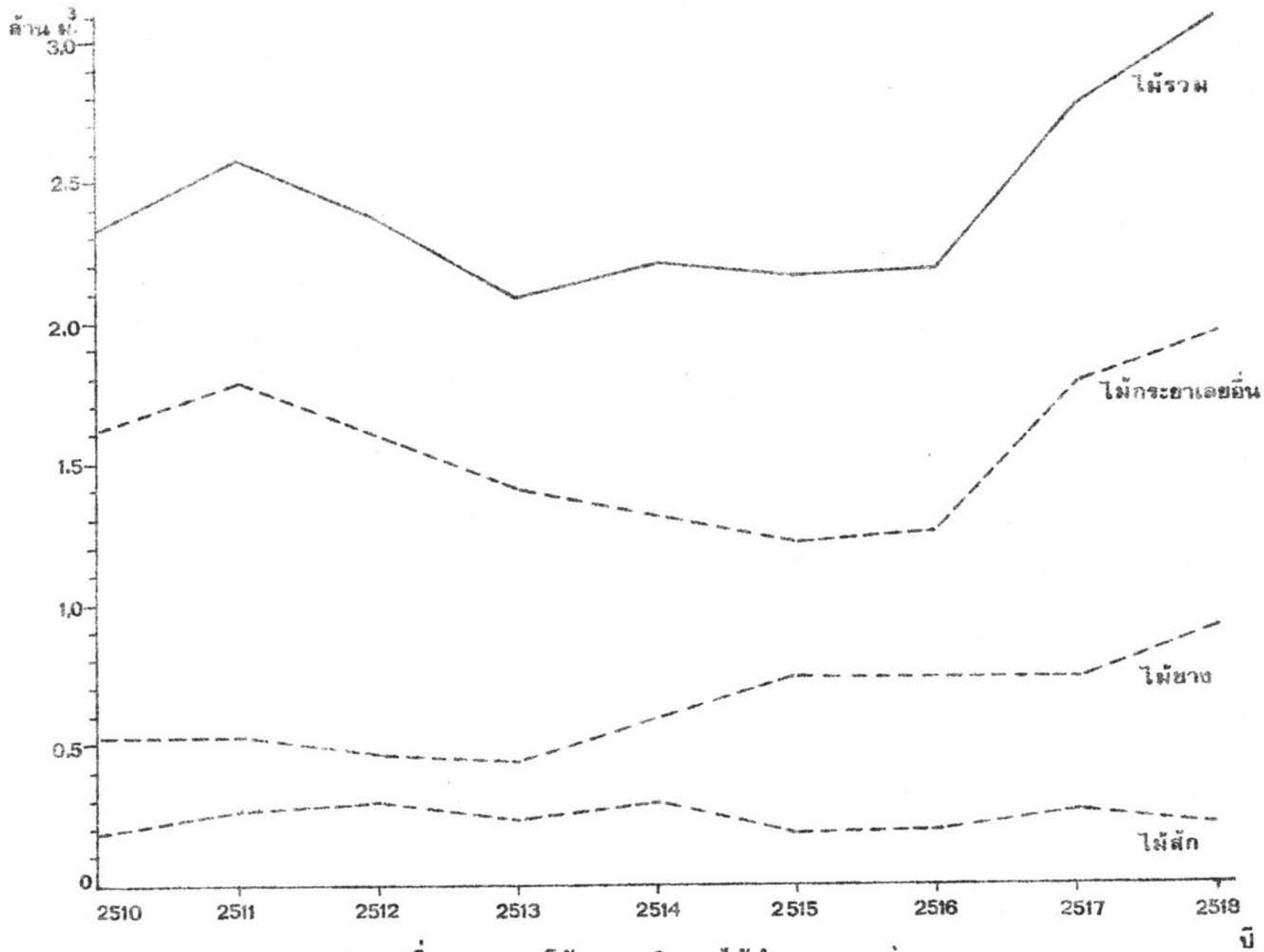
ปริมาณผลิตไม้สักขึ้นลงอยู่เสมอ แต่ช่วงการเปลี่ยนแปลงไม่มากและมีแนวโน้มเป็นเช่นนี้ ส่วนไม้กระยาเลยลดปริมาณลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี 2512 ถึงปี 2516 แต่ได้กลับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2517 และ 2518 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปริมาณท่อนอกของไม้กระยาเลยจะมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ อย่างไรก็ตาม อัตราปริมาณการทำไม้ออกจากป่ามิได้เพิ่มขึ้นมากนักเมื่อเทียบกับเมื่อราว 10 ปีที่แล้ว

⁹ เอ็ม เคอ แม็กเกอร์, เค โอเพนฮอว์. 2515 เป้าหมายนโยบายป่าไม้ในปัจจุบันและในอนาคต การศึกษาความต้องการใช้ไม้และทรัพยากรปี 2513 - 2543 เอฟ.เอ.โอ. รายงานต่อรัฐบาลไทย

ตารางที่ 18 ปริมาณและราคาไม้ทำออกจากป่า

ปี	ไม้สัก		ไม้อยาง		ไม้กระยาเลยอื่น		รวม	
	ม ³	บาท	ม ³	บาท	ม ³	บาท	ม ³	บาท
2510	182,067	582,614,400	525,422	286,354,990	1,622,567	814,990,280	2,330,056	1,683,959,670
2511	263,514	830,069,100	524,754	296,486,010	1,787,634	974,146,510	2,575,902	2,100,701,620
2512	296,407	770,658,200	470,643	211,789,350	1,607,144	785,776,510	2,374,194	1,768,224,060
2513	233,942	655,037,600	447,453	210,302,910	1,404,453	722,213,315	2,085,848	1,647,553,825
2514	298,869	597,738,000	598,425	281,259,750	1,317,533	781,776,963	2,214,827	1,660,774,713
2515	177,934	498,215,200	738,869	424,849,675	1,239,241	854,536,676	2,156,044	1,777,601,551
2516	188,441	782,030,150	747,276	616,502,700	1,253,935	1,597,815,321	2,189,652	2,996,348,171
2517	254,273	1,055,232,950	737,562	608,488,650	1,773,895	1,392,540,500	2,765,730	3,056,262,100
2518	216,169	929,526,700	921,691	783,437,350	1,951,941	2,426,752,310	3,089,801	4,139,716,360

ที่มา : กรมป่าไม้

รูปที่ 8 แนวโน้มของปริมาณไม้ทำออกจากป่า

4.3 อุตสาหกรรมป่าไม้

4.3.1 โรงงานแปรรูปไม้

การแปรรูปไม้มีทั้งแบบใช้แรงคนและเครื่องจักร ในปี 2518 มีโรงเลื่อยทั่วประเทศ 495 โรง มีกำลังเครื่องจักรตั้งแต่ต่ำกว่า 20 แรงม้าถึงสูงกว่า 150 แรงม้า ส่วนใหญ่เป็นขนาด 40 - 100 แรงม้า ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด จำนวนโรงเลื่อยจักรค่อนข้างจะคงที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ทั้งนี้ สืบเนื่องจากตั้งแต่ปี 2503 เป็นต้นมา ทางการค้าจำกัดจำนวนการอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักร โดยพิจารณาเป็นรายอำเภอตามกำลังผลิตของป่าไม้ในท้องถิ่น จังหวัดที่จำกัดจำนวนโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรรวม 60 จังหวัด ยกเว้นจังหวัดที่ไม่มีป่าไม้เท่านั้น ในปี 2513 มีจำนวนโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรใน 60 จังหวัดดังกล่าว 344 โรง ในปี 2516 มีโรงเลื่อยจักรทั่วประเทศ 493 โรง (อยู่ในกรุงเทพฯ 37 โรง) ปี 2517 มี 474 โรง จำนวนโรงเลื่อยจักรมีการล้มเล็กและตั้งใหม่ ทำให้บางปีมากขึ้นบางปีกลับน้อยลง องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีโรงเลื่อยจักร 3 โรง ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ 2 โรง และที่จังหวัดอยุธยา 1 โรง นอกจากนี้ยังมีโรงเลื่อยเคลื่อนที่ขนาดเล็ก 12 หน่วยในภาคเหนือ สำหรับโรงงานแปรรูปไม้ด้วยแรงคน ในปี 2516 มี 185 โรง

ตารางที่ 19 จำนวนโรงเลื่อยจักรทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2518

ภาค	ต่ำกว่า 20 แรงม้า	21 - 40	41 - 60	61-100	101-150	151 ขึ้นไป	รวม
กลาง	9	43	54	78	29	16	229
เหนือ	2	7	34	21	10	1	75
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1	14	30	33	3	2	83
ใต้	4	34	46	18	4	2	108
รวม	16	98	154	150	46	21	495

4.3.2 วัสดุแผ่นทำจากไม้

อุตสาหกรรมวัสดุแผ่นทำจากไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้ฉีก ไม้ฉีก (Plywood) คือวัสดุแผ่นที่ทำจากการเอาแผ่นไม้บางสามชั้นหรือมากกว่ามาประกอบติดกันเข้าด้วยกันโดยจัดให้แผ่นไม้คู่ที่ติดกันมีแนวเสี้ยนขวางตรงฉากซึ่งกันและกัน เพื่อความแข็งแรงและลดการขยายตัวกับการหดตัวในระนาบของแผ่น

กองทัพอากาศเป็นผู้ริเริ่มทำไม้ฉีกเป็นครั้งแรกในประเทศไทย แต่เพียงเพื่อใช้สำหรับทำส่วนประกอบของเครื่องบิน และใกล้เคียงมาในเวลาต่อมาเพราะได้เปลี่ยนไปใช้วัสดุอย่างอื่น อุตสาหกรรมไม้ฉีกได้เริ่มอย่างจริงจังเมื่อ 21 ปีก่อนโดยบริษัทเริ่มหาราชา จำกัด โรงงานอยู่จังหวัดชลบุรี ต่อมาในปี 2500 บริษัทไม้ฉีกไทย จำกัดที่บางนากรุงเทพฯ ได้ผลิตไม้ฉีกสู่ตลาดครั้งแรก ปัจจุบันมีโรงงานไม้ฉีกขนาดใหญ่อยู่ 5 แห่ง และมีโรงงานขนาดเล็กอีกหลายแห่ง¹⁰ ขณะนี้ประเทศไทยผลิตไม้ฉีกได้ประมาณ 50,000 ม³ ต่อปี มากเป็นอันดับที่ 34 ของโลก ปริมาณผลิตทั่วโลกเท่ากับ 36,11 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี แม้ว่าประเทศไทยผลิตไม้ฉีกเป็นเวลานานพอสมควร แต่ไม่กวาดหน้าเท่าอีกหลายประเทศในช่วงเดียวกัน เช่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ กำลังผลิตไม้ฉีกของไทยเท่ากับ 7,500,000 แผ่นต่อปี (ผลิตวันละ 24 ชั่วโมง) ปริมาณผลิตตั้งแต่ปี 2513 - 2518 เป็น 2,986,122 3,241,772 3,488,796 3,569,823 3,151,638 2,965,766 แผ่นตามลำดับ ชนิดของไม้ฉีกที่ปรากฏในท้องตลาดมีมากมายหลายชนิด เช่น ไม้ฉีกสัก ไม้ฉีกยาง ไม้ฉีกสักยางประคิษฐ์ เป็นต้น มีขนาดคงแตนหนา 4 ม.ม. ถึง 20 ม.ม. ขนาดที่มีความคงการมากที่สุดได้แก่ขนาดหนา 4 และ 6 ม.ม. กว้าง 4 ฟุต ยาว 8 ฟุต

ไม้วีเนียร์หรือไม้บาง คือแผ่นไม้บาง ๆ ที่ได้จากการปอกหรือผ่านไม้ซึ่งก้วยเครื่องจักรให้มีความหนาเหลือประมาณ 0.3 - 0.8 มม. ปัจจุบันมีผู้ผลิต 5 ราย เดิมมีอยู่ 3 รายคือ บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด ตั้งเมื่อปี 2514 ทำการผลิตไม้วีเนียร์ส่งออกเป็นรายแรก บริษัทลองชานวีเนียร์ จำกัด และบริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด อีก 2 รายเปิดดำเนินการเมื่อปี 2518 คือ บริษัทแฟนซีวีเนียร์ทอปปอเรชั่น จำกัดและบริษัทกรุงเทพฯไม้บาง จำกัด ทั้งหมดมีกำลังผลิต 41,295 ลูกบาศก์เมตรต่อปี และยังมีผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอีก 9 รายที่ยังไม่ได้ออกการผลิต

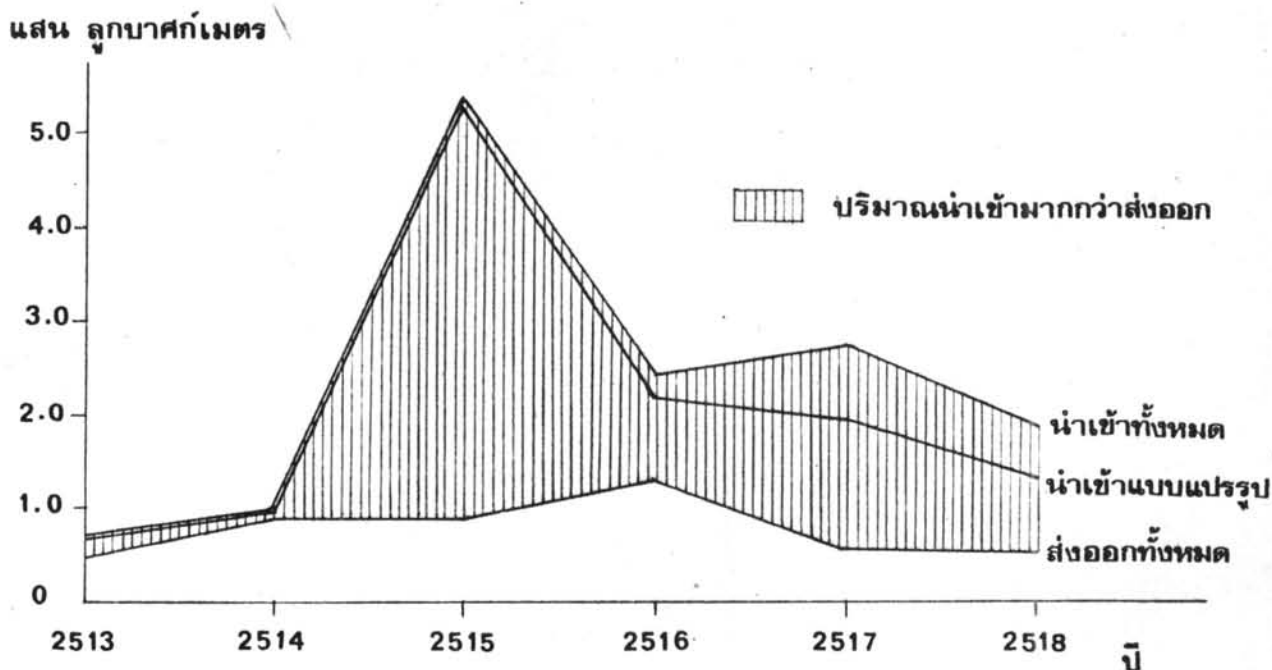
นอกจากนี้วัสดุแผ่นทำจากไม้ที่สำคัญยังมี ไม้ฉีกแผ่นเรียบ (Fibreboard หรือ Hardboard) แผ่นฉีกไม้ฉีก (Chip board) และอคูสติกบอร์ด (Acoustic board)

¹⁰ อำนวย ทอานิช เรื่องเดิม

4.4 การค้าไม้

ไม้ที่ทำออกจากป่าโดยผู้ทำไม้ ซึ่งได้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และเอกชนต่างๆ ส่วนใหญ่จะป้อนเข้าโรงงานแปรรูปไม้ ไม้ที่แปรรูปแล้วโดยทั่วไปจะขายให้โรงค้ำไม้แปรรูป และโรงค้ำไม้แปรรูปจึงขายให้แก่ผู้ใช้ ในปี 2516 มีโรงค้ำไม้แปรรูปทั่วประเทศอยู่ 2,052 โรง อยู่ในกรุงเทพ 597 โรง โรงค้ำไม้เหล่านี้แต่ละแห่งจะขายไม้เฉพาะไม้ที่ชนิด

ประเทศไทยเคยส่งไม้ออกต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ก่อนปี 2509 การส่งออกมากกว่าการนำเข้าปีละกว่าแสนลูกบาศก์เมตร ในเวลาต่อมาปริมาณไม้กระยาเลยส่งออกลดลง แต่ปริมาณนำเข้ากลับเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณนำเข้าของไม้กระยาเลยมากกว่าปริมาณส่งออก (ดูรูปที่ 9) ส่วนไม้สักยังคงมีอัตราการส่งออกมากในขณะที่น่าเข้าน้อย ตั้งแต่ปี 2514 ถึงปี 2518 ปริมาณไม้สักส่งออกประมาณอยู่ในระหว่าง 3.5 - 5.1 หมื่นลูกบาศก์เมตร ทำรายได้หลายร้อยล้านบาท ประเทศส่งออกที่สำคัญได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ออสเตรเลีย สิงคโปร์ ไต้หวัน อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา การนำเข้าส่วนมากมาจากประเทศใกล้เคียง ได้แก่ ลาว มาเลเซีย กัมพูชา เป็นต้น

รูปที่ 9 ปริมาณนำเข้าและส่งออกของไม้กระยาเลย

ราคาของไม้แปรรูปที่ใช้ในทางก่อสร้างสูงขึ้น 135 - 195% ในระหว่างกันปี 2516 ถึงกลางปี 2519 ส่วนใหญ่สูงขึ้นราว 160% สำหรับไม้กระยาเลย (ไม้ม่าง ไม้เต็งรัง ไม้มะค่าโมง) ไม้ชั้นในต้นปี 2517 ครึ่งหนึ่ง ในปลายปี 2517 อีกครึ่งหนึ่ง และไม้ชั้นเล็ก น้อยในต้นปี 2518 แล้วขึ้นในกลางปี 2519 สรุปคือ ราคาไม้กระยาเลยเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นมาก ในปี 2517 จากปลายปี 2517 ถึงต้นปี 2519 ราคาค่อนข้างคงตัว ส่วนไม้สักไม้ชั้นครึ่ง เกี่ยวในกลางปี 2517 เพิ่มขึ้นมาก (ดูตารางที่ 20 และ 21)

4.5 สรุปเรื่องไม้

- (1) ปริมาณผลิตไม้จากป่าไม้ได้เพิ่มขึ้นในอัตรามากเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องหาวิธีและการกำหนดการใช้งานก่อสร้างให้รัดกุมยิ่งขึ้น
- (2) คุณสมบัติของเนื้อไม้ ยังไม่มีมาตรฐานที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย
- (3) อุตสาหกรรมผลิตไม้ยังคงพัฒนาต่อไป

ตารางที่ 20 ราคาเฉลี่ยของไม้แปรรูปบางชนิดซึ่งจำหน่ายในท้องตลาดเพื่อการปลูกสร้าง บาท/ลูกบาศก์ฟุต

	มี.ค.16- ส.ค.16	ก.ย.16- ก.พ.17	มี.ค.17- ส.ค.17	ก.ย.17- ก.พ.18	มี.ค.18- ส.ค.18	ก.ย.18- ก.พ.19	มี.ค.19- ส.ค.19
ไม้กระดานพื้นไม้ยาง	28 - 35	35 - 40	40 - 50	40 - 50	40 - 50	40 - 50	48 - 55
ไม้ฝาไม้ยาง	30 - 38	35 - 45	35 - 45	35 - 45	38 - 48	38 - 48	50 - 58
ไม้กระดานพื้น ไม้เต็งรัง	65 - 75	75 - 95	80 -120	80 -120	90 -120	90 -120	90 -120
ฝาไม้เต็งรัง	65 - 80	75 - 85	75 -120	75 -120	75 -120	75 -120	75 -120
เสาเหลี่ยมไม้เต็งรัง	50 - 65	75 - 85	75 -100	75 -100	75 -100	75 -100	95 -130
กระดานพื้นไม้สัก	80 -170	150-270	150-270	150-270	150-270	150-270	150-270
ฝาไม้สัก	80 -170	150-270	150-270	150-270	150-270	150-270	150-270
ไม้มะค่าโมง	65 -100	85 -110	90 -120	90 -120	100-120	100-120	130-150

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 21 คำนวณราคาเฉลี่ยของไม้แปรรูปบางชนิดซึ่งจำหน่ายในท้องตลาดเพื่อ
การปลูกสร้าง (มี.ค. 16 - ส.ค. 16 = 100)

	มี.ค. 16 - ส.ค. 16	ก.ย. 16 - ก.พ. 17	มี.ค. 17 - ส.ค. 17	ก.ย. 17 - ก.พ. 18	มี.ค. 18 - ส.ค. 18	ก.ย. 18 - ก.พ. 19	มี.ค. 19 - ส.ค. 19
ไม้กระดานพื้นไมยาง	100	119.0	142.8	142.8	142.8	142.8	163.5
ไม้ฝาไมยาง	100	117.6	117.6	117.6	126.5	126.5	158.8
ไม้กระดานพื้น, ไม้เต็งรัง	100	121.0	142.8	142.8	150.0	150.0	150.0
ฝาไม้เต็งรัง	100	110.3	134.5	134.5	134.5	134.5	134.5
เสาเหลี่ยม ไม้เต็งรัง	100	139.1	152.2	152.2	152.2	152.2	195.7
กระดานพื้นไม้สัก	100	168.0	168.0	168.0	168.0	168.0	168.0
ฝาไม้สัก	100	168.0	168.0	168.0	168.0	168.0	168.0
ไม้มะค่าโมง	100	118.2	127.3	127.3	133.3	133.3	169.1